

ULUSLARARASI
HRANT
DİNK
ÖDÜLÜ
ՄԻՋԱԳՂԱՅԻՆ
ՀՈՒՆԴ
ՏԻՍԲ
ՄԻՋԱՆԱԿ
INTERNATIONAL
HRANT
DINK
AWARD

2016

Gelin, önce
birbirimizi anlayalım...

Gelin, önce
birbirimizin acılarına
saygı gösterelim...

Gelin, önce
birbirimizi yaşatalım.

HRANT DINK

**ULUSLARARASI HRANT DINK ÖDÜLÜ
INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD**

2016

İSTANBUL

Come, let us first
understand each other...

Come, let us first
respect each other's pain...

Come, let us first
let one another live...

HRANT DINK

ULUSLARARASI HRANT DINK ÖDÜLÜ 2009
YILINDAN İTİBAREN HRANT DINK'İN DOĞUM
GÜNÜ OLAN 15 EYLÜL'DE HRANT DINK VAKFI
TARAFINDAN VERİLİYOR.

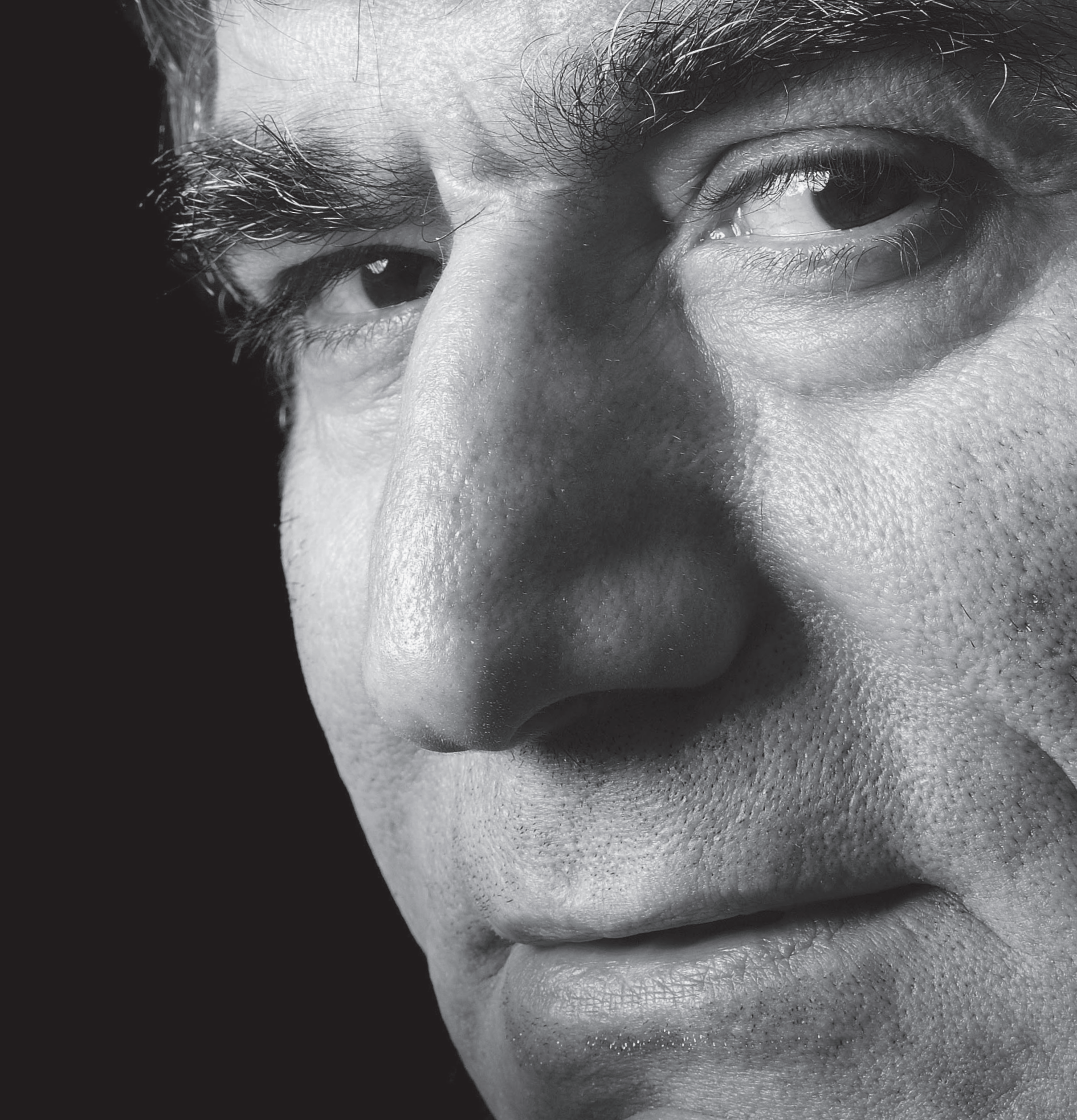
ÖDÜL, AYRIMCILIKTAN, IRKÇILIKTAN,
ŞİDDETEN ARINMIŞ, DAHA ÖZGÜR VE ADİL
BİR DÜNYA İÇİN ÇALIŞAN, BU İDEALLER
UĞRUNA BİREYSEL RİSK ALAN, EZBER
BOZAN, BARIŞIN DİLİNİ KULLANAN, BUNLARI
YAPARKEN, İNSANLARA MÜCADELEYE DEVAM
ETME YOLUNDA İLHAM VE UMUT VEREN KİŞİ,
KURUM VEYA GRUPLARA VERİLİYOR.

HRANT DINK VAKFI, ÖDÜLLE, BU YÖNDE ÇABA
GÖSTERENLERE SESLERİNİN DUYULDUĞUNU,
YAPTIKLARININ GÖRÜLDÜĞÜNÜ VE YALNIZ
OLMADIKLARINI HATIRLATMAK, ONLARA
MANEN DESTEK OLMAK, TÜM İNSANLARI
İDEALLERİ UĞRUNA MÜCADELEYE TEŞVİK
ETMEK İSTİYOR.

THE INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD
IS PRESENTED ANNUALLY SINCE 2009 BY THE
HRANT DINK FOUNDATION ON HRANT DINK'S
BIRTHDAY, SEPTEMBER 15TH.

THE AWARD IS PRESENTED TO INDIVIDUALS,
ORGANIZATIONS OR GROUPS THAT WORK FOR
A WORLD FREE OF DISCRIMINATION, RACISM,
AND VIOLENCE, TAKE PERSONAL RISKS FOR
THEIR IDEALS, USE THE LANGUAGE OF PEACE
AND BY DOING SO, INSPIRE AND ENCOURAGE
OTHERS.

WITH THIS AWARD, THE FOUNDATION AIMS
TO REMIND TO ALL THOSE WHO STRUGGLE
FOR THESE IDEALS THAT THEIR VOICES ARE
HEARD, THEIR WORKS ARE VISIBLE AND
THAT THEY ARE NOT ALONE, AND ALSO TO
ENCOURAGE EVERYONE TO FIGHT FOR THEIR
IDEALS.

HRANT DİNK 15 Eylül 1954'te Malatya'da doğdu. Ailesi 1961'de İstanbul'a göç etti. İki erkek kardeşi ile birlikte Gedikpaşa'daki Ermeni Protestan Kilisesi'nin yetimhanesine yerleştirildi. İlkokulu İncirdibi Ermeni Protestan İlkokulu'nda okudu, yazları ise okulun Tuzla'daki kampında geçirdi. Ortaokulu Kumkapı'daki Bezciyan, liseyi Üsküdar'daki Surp Haç Tıbrevank okulunda yatılı olarak okudu. Yetimhanede birlikte büyüdüğü, Ermeni Varto aşiretinden Rakel Yağbasan ile evlendi, üç çocuğu oldu.

İstanbul Üniversitesi'nde zooloji ve felsefe eğitimi aldı. Eşiyle birlikte, kendileri gibi Anadolu'dan gelen kimsesiz ve yoksul çocukların yetiştiği Tuzla Ermeni Çocuk Kampı'nı yönetti. 1936 Beyannamesi gerekçesiyle, 1984'te mahkeme kararıyla kampa devlet tarafından el kondu. Bu dönemde, siyasal görüşleri nedeniyle üç kez gözaltına alındı ve tutuklandı.

90'lı yıllarda, İstanbul'da yayımlanan günlük Ermenice gazete **Marmara**'da yazdı. 1996'da haftalık **Agos** gazetesini kurdu. **Agos**, Cumhuriyet döneminde Türkçe-Ermenice yayımlanan ilk gazete oldu. Gazetenin ana hedefleri, Türkiye Ermeni toplumunun anadilini bilmeyen kesimiyle dayanışmak, Türkiye Ermenilerinin sorunlarını dile getirerek geniş kamuoyunun desteğini almak ve Ermeni kültürü ve tarihini Türkiye toplumuyla paylaşmaktı. Sol, muhalif kimliğiyle dikkat çeken **Agos**, Türkiye Ermeni toplumunun kapalı yapısını eleştirdi, alternatif toplumsal projeler önerdi.

Yeni Binyıl ve **Birgün** gazetelerinde köşe yazıları yazdı. Türkiye ile Ermenistan arasında komşuluk ilişkilerinin gelişmesini, sınırın açılmasını, Türkiye'nin demokratikleşme sürecinin desteklenmesini ve 1915'te yaşananların, iki halkın onurunu gözeten, empatik bir üslupla konuşulmasını savundu.

2004 yılında yazdığı bir yazı üzerine, sert üsluplu bir Genelkurmay bildirisine konu oldu; hakkında 'Türklüğe hakaret' davaları açıldı, aksi yönde verilen bilirkişi raporuna rağmen altı ay hapis cezası aldı ve basındaki kampanyalarla hedef haline getirildi.

19 Ocak 2007'de gazetesinin önünde ensesinden kurşunlanarak öldürüldü.

Cinayet davası halen, Türkiye'deki adalet arayışının sembolü olarak sürmektedir.

HRANT DINK was born on September 15th, 1954 in Malatya. His family moved to Istanbul in 1961. He was placed in the orphanage of Gedikpaşa Armenian Protestant Church with his two brothers. He attended İncirdibi Armenian School, Bezciyan and Surp Haç Tıbrevank High School in Üsküdar and spent summers in the Tuzla Children's Camp. Later, he married to Rakel Yağbasan from the Armenian Varto Village, south eastern Turkey, with whom he grew up at the orphanage, and they had three children.

He studied zoology and philosophy at Istanbul University. He became the manager of the Tuzla Children's Camp that supported hundreds of children in need or without families from Anatolia as himself. Due to the minority foundation laws based on 1936 Property Declarations, the Camp was seized by the state in 1984. He was taken under custody three times and imprisoned during this period due to his political views.

In the 90s, he wrote articles in the daily Armenian newspaper, **Marmara** published in Istanbul. In 1996, he established **Agos**, the first weekly Turkish-Armenian newspaper in the history of the Turkish Republic. The main goals of **Agos** were, to get in touch with the Armenians in Turkey who don't speak Armenian, to voice the institutionalized problems of Armenians in Turkey and to get support from public, and to share the Armenian culture and history with the rest of the society in Turkey. **Agos** with its left wing and opponent tendency, criticized the closed structure of the Armenian community, and proposed new social projects.

Hrant Dink also wrote columns in Turkish dailies, **Yeni Binyıl** and **Birgün**. He defended the establishment of relations and the opening of the border between Turkey and Armenia, supported the democratization process of Turkey and the facilitation of a mutual, considerate, and empathetic dialogue about 1915 for both nations.

In 2004, based on an article he wrote, he became the subject of a harsh edict by the General Staff, he was sued with the accusations of 'insulting Turkishness', he was convicted to six months of imprisonment regardless of the opposing expert opinion and he became the target of negative mass media propaganda.

Hrant Dink was assassinated on January 19th, 2007 in front of his newspaper building.

The ongoing murder trial is considered to be the symbol of the search for justice in Turkey.

HRANT DİNK VAKFI

HRANT DİNK'İN, 19 OCAK 2007'DE, GAZETESİ AGOS'UN ÖNÜNDE ÖLDÜRÜLMESİNDEN SONRA, BENZER ACILARIN YENİDEN YAŞANMAMASI İÇİN, ONUN DAHA ADİL VE ÖZGÜR BİR DÜNYAYA YÖNELİK HAYALLERİNİ, DİLİNİ VE YÜREĞİNİ YAŞATMAK AMACIYLA KURULDU. ETNİK, DİNİ, KÜLTÜREL VE CİNSEL TÜM FARKLILIKLARIYLA HERKES İÇİN DEMOKRASİ VE İNSAN HAKLARI TALEBİ, VAKFIN TEMEL İLKESİDİR.

VAKIF, İFADE ÖZGÜRLÜĞÜNÜN ALABİLDİĞİNE KULLANILDIĞI, TÜM FARKLILIKLARIN TEŞVİK EDİLİP YAŞANDIĞI, YAŞATILDIĞI VE ÇOĞALTILDIĞI, GEÇMİŞE VE GÜNÜMÜZE BAKIŞIMIZDA VİCDANIN AĞIR BASTIĞI BİR TÜRKİYE VE DÜNYA İÇİN ÇALIŞIR.

HRANT DİNK VAKFI OLARAK '**UĞRUNA YAŞANASI DAVAMIZ**', DİYALOG, BARIŞ, EMPATİ KÜLTÜRÜNÜN HÂKİM OLDUĞU BİR GELECEKTİR.

HRANT DINK FOUNDATION

WAS ESTABLISHED AFTER THE ASSASSINATION OF HRANT DINK, IN FRONT OF HIS NEWSPAPER AGOS ON JANUARY 19, 2007, IN ORDER TO AVOID SIMILAR PAINS AND TO CONTINUE HRANT DINK'S LEGACY, HIS LANGUAGE AND HEART AND HIS DREAM OF A WORLD THAT IS MORE FREE AND JUST. DEMOCRACY AND HUMAN RIGHTS FOR EVERYONE REGARDLESS OF THEIR ETHNIC, RELIGIOUS OR CULTURAL ORIGIN OR GENDER IS THE FOUNDATION'S MAIN PRINCIPLE.

THE FOUNDATION WORKS FOR A TURKEY AND A WORLD WHERE FREEDOM OF EXPRESSION IS LIMITLESS AND ALL DIFFERENCES ARE ALLOWED, LIVED, APPRECIATED, MULTIPLIED AND CONSCIENCE OUTWEIGHS THE WAY WE LOOK AT TODAY AND THE PAST. AS THE HRANT DINK FOUNDATION '**OUR CAUSE WORTH LIVING**' IS A FUTURE WHERE A CULTURE OF DIALOGUE, PEACE AND EMPATHY PREVAILS.

2016 ULUSLARARASI HRANT DİNK ÖDÜLÜ JÜRİSİ
2016 INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD JURY

SAMAR BADAWİ

ÉTIENNE BALIBAR

CHRISTOPHE DELOIRE

RAKEL DİNK

ATOM EGOYAN

KAOS GL

MICHEL MARIAN

MURATHAN MUNGAN

ŞİRİN TEKELİ

2016 ULUSLARARASI HRANT DINK ÖDÜLÜ SAHİBİ
2016 INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD WINNER

DİYARBAKIR BAROSU
DIYARBAKIR BAR ASSOCIATION

DIYARBAKIR BAROSU 1927 yılında Diyarbakır'da kuruldu; özellikle son 30 yılda, bölgenin en önemli sivil toplum kuruluşlarından biri olarak öne çıktı.

1988 ve 2002 yılları arasında yaşanan köy boşaltma ve yakma, işkence, faili meçhul cinayet ve zorla kaybetme vakalarına ilişkin bilgilerin toplanıp bir veritabanına aktarılmasına, güvenlik güçlerinin uyguladığı şiddet karşısında mağdur ailelerin ve bu tür dosyalar üzerinde çalışan avukatların desteklenmesine yönelik çalışmalar yürüttü. İhlallerin birçoğunda faillerin ve sorumluların cezasız kaldığına dikkat çekerek bu alanda bir farkındalık yarattı. Kürtlerin temel taleplerinin yerine getirilmesine dönük öneriler hazırladı, projeler geliştirdi. Özellikle bölgede yaşanan hak ihlallerine karşı yürütülen mücadelede hukuksal çerçevenin önemini vurguladı; anadilinde eğitim ve benzer hakların anayasal düzenlemelerle güvence altına alınması gerektiğini savundu.

90'lı yıllarda, faili meçhul cinayetler ve gözaltında kayıplar gibi, yaşam hakkı ihlali oluşturan binlerce suçun aydınlatılması için yoğun çaba sarfetti; davaları üstlenip takip etti. Bölgede yaşayan hemen herkes tarafından bilirse de yalnızca küçük bir kısmı dava konusu olan bu suçları hem yurtiçinde, hem de Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde gündeme getirdi; AİHM davalarının kazanılmasında çok önemli rol oynadı. Sadece Diyarbakır'da değil, bölgede ve ülke genelinde süren insan hakları ihlalleri ve ifade özgürlüğü davalarında da taraf oldu.

Kürt sorunundaki çözümsüzlüğün hukukî sorunları derinleştirdiğine vurgu yaparak, barış sürecine Diyarbakır'daki diğer sivil toplum kuruluşlarıyla birlikte her türlü desteği vermeye hazır olduğunu bildirdi.

Üyeleri, insan hakları ihlallerinin sorumlularının yargılanması için pek çok dosyayı yargı önüne çıkarmaya çalışırken gözaltına alındı, bombalı saldırıların hedefi oldu, işkence gördü, tehdit edildi, öldürüldü ama cezasızlığa karşı mücadele etmektен yılmadı.

Baro Başkanı Tahir Elçi, kurumu temsilen, 28 Kasım 2015'te, Sur ilçesindeki tarihî Dört Ayaklı Minare'nin önünde, kültürel varlıkların korunması talebiyle yaptığı basın açıklamasında "Zihinlerimizde Diyarbakır ismiyle en çok anılan dört ayaklı minareyi ne yazık ki iki gün önce ayağından vurdular. Kadim bölgede insanların ortak mekânında silah, çatışma, operasyon istemiyoruz" dedi ve açıklamanın ardından çıkan çatışma sırasında başından vurularak öldürüldü.

Tarafsızlığı, insan hakları konusundaki duyarlılığı, kim tarafından ve hangi nedenle kullanılırsa kullanılsın her türlü şiddet yöntemine karşı duruşuyla, bölgede bir rol modeli oluşturuyor. Her fırsatta hukukun üstünlüğüne vurgu yapıyor, tarafsızlık ilkesinin korunmasını talep ediyor. İnsan hakları ihlallerinin etkili bir şekilde soruşturulması için çabalıyor, davaların zaman aşımına uğramaması ve suçların cezasız kalmaması için kararlılıkla mücadele ediyor.

DIYARBAKIR BAR ASSOCIATION was established in Diyarbakır in 1927, and in the last thirty years in particular, it has emerged as one of the region's most important civil society organizations.

Between 1988 and 2002, it conducted work to collect information on cases of evacuation and burning of villages, torture, unsolved killings and forced disappearances, and enter them into a data base; and support families who were victims of violence by security forces and lawyers working on such cases. It raised awareness, drawing attention to the fact that many perpetrators and others responsible for these violations had gone unpunished. It prepared recommendations and developed projects to fulfill the basic demands of the Kurdish people. In its struggle against rights abuses in the region in particular, it stressed the importance of a legal framework, holding that mother language education and similar rights should be ensured through constitutional amendments.

During the 90s, as with the unsolved killings and disappearances in custody, it engaged in a concerted effort to shed light on thousands of crimes against the right to life, taking and pursuing cases. Although nearly everyone in the region was aware of these crimes, only a small portion of them had been taken to court. These were heard by the European Court of Human Rights, which played a vital role in the winning of the cases. It became a party human rights and freedom of expression cases, not only in Diyarbakır but in the country as a whole.

Emphasizing that the lack of solutions to the Kurdish problem led to deeper legal problems, it announced that it, together with other civil society institutions in Diyarbakır, was prepared to provide all manner of support to the peace process.

In their work to bring many files to court so that those responsible for human rights violations might be judged, its members have been arrested, targeted in bomb attacks, tortured, threatened and killed, but it remains undaunted in its fight against impunity.

On November 28, 2015, Bar Association President Tahir Elçi, representing the institution, stood in front of the Four-Legged Minaret in the Sur district and made a press statement in which he demanded the protection of cultural treasures: "Tragically, two days ago the most iconic symbol of Diyarbakır, the Four-Legged Minaret, was hit by bullets. In this common ancient place of humanity, we do not want guns, battles or operations." After his statement, fighting broke out and he was struck and killed by a bullet to his head.

With its impartiality, its sensitivity to human rights issues, its opposition to all manner of violence no matter who employs it or for what reason, it stands as a role model in the region. At every opportunity, it underscores the supremacy of law and seeks the preservation of the principle of impartiality. It struggles for the efficient investigation of human rights violations, and fights determinedly to prevent cases being time-barred and the guilty going unpunished.

2016 ULUSLARARASI HRANT DINK ÖDÜLÜ SAHİBİ
2016 INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD WINNER

THERESA KACHINDAMOTO

THERESA KACHINDAMOTO Afrika'nın güneydoğusunda, küçük bir ülke olan Malavi'de, bölgenin geleneksel kabile yapısı içinde yaşayan bir ailede, 12 kardeşin en küçüğü olarak dünyaya geldi. Zomba kentindeki bir okulda 27 yıl boyunca sekreterlik yaptı. 2003 yılında, 900 bin kişilik bir kabile içinde yapılan seçimlerde, 'insanlarla iyi anlaşılan biri' olduğu için aday gösterildi ve seçimi kazanarak 'kabile reisi' oldu.

Şehirden, kabilenin yaşadığı bölgeye taşındığında, 12 yaşlarında kız çocukları, 13 ile 19 yaş arasındaki kocaları ve bebekleriyle gördüğünde büyük bir şok yaşadı. Kız çocukların yarısından çoğunun aileye ekonomik yük oldukları gerekçesiyle evlendirildikleri ülkede, göreve başladığı andan itibaren, bu sorunu çözmek için kararlı bir mücadele yürüttü.

Öncelikle küçük kızların yollandığı evlilik kamplarını gündeme getirdi. Kusasa fumbi (temizleme) olarak adlandırılan bu kamplarda, küçük kızlara geleneksel ayinlerle verilen ve 'kocalarını nasıl mutlu edeceklerine' odaklanan cinsellik eğitiminin aslında cinsel taciz olduğunu; bazı kızların mezun olabilmek için öğretmenleriyle cinsel ilişkiye girmek zorunda bırakıldığını ve bunun ömür boyu sürecek bir travma yarattığını; her on kişiden birinin AIDS olduğu ve koruma yöntemlerinin neredeyse hiç kullanılmadığı ülkede bu tür ritüellerin erken yaşta ölümlere neden olduğunu anlattı. Ülkenin genelinde kız çocukların geleneksel evlilik kamplarından uzak durup okullarına devam etmeleri gerektiğini savundu. Birçok aile, beş erkek çocuk annesi olan bir kabile reisinin, kendilerine kız çocuğu büyütme konusunda ders veremeyeceğini söylese de, mücadelesine devam etti. Yönetimi altındaki bölgede evlilik kamplarını yasakladı; 50 kabilenin liderlerini, erken yaşta evliliği teşvik eden geleneklerden vazgeçirdi. 2015 yılında, ülkenin bu konudaki yasaları değiştirilmiş olmasına rağmen çocuk evliliklerinin devam ettiği dört bölgenin kabile şefini görevden aldı; bu şeflerin, yasaya uymayı kabul edene kadar görevlerine dönmelerine izin vermedi.

Çalışmasına, çeşitli sivil toplum kuruluşlarının yanı sıra, kabilesinin üyeleriyle, annelerle, öğretmenlerle, dinî liderlerle bire bir görüşerek devam etti. Ülkenin medeni hukukunda da erken evliliğin yasaklanmasını sağladı. Bugüne dek, erken yaşta yapılmış 850 evliliğin iptal edilmesinin, çocuk gelin ve damatların eğitim hayatına dönmelerinin önünü açtı.

Çocukların insan hakları ve eğitim hakları üzerine çalışan bu kadın kabile reisi, erken yaşta evliliklere neden olarak gösterilen ekonomik sıkıntıları aşmak için de çabalıyor; yoksul ailelerin kız çocuklarının okul masrafları için fon yaratılmasını sağlıyor; çocukların okul hayatıyla bağlarını güçlendirmeye dönük girişimleri teşvik ediyor.

THERESA KACHINDAMOTO was born into a traditional tribal family, the youngest of twelve siblings, in the small southeast African country of Malawi. For twenty-seven years she worked as a secretary at a city college in the city of Zomba. In 2003, she was called as a candidate in elections within her 900-member tribe because she was "good with people;" and winning the election, she became senior chief.

When she moved from the city to the region where her tribe lived, she was shocked to see twelve year-old girls with babies married to teenage husbands. In a country where half of girls are married off because they are an economic burden to their families, she launched a concerted effort to solve this problem from the moment she assumed her duties.

She first took on the issue of "marriage camps" where young girls were being sent for kusasa fumbi (cleansing). Reportedly, the sexual initiation in these camps consisted of traditional rituals that focused on "how to please their husbands," which was in reality sexual abuse. Some girls were forced to engage in sex with their teachers in order to "graduate," causing lifelong trauma; and in a country where one in ten people had HIV and protection was rarely if ever used, such initiation rituals caused early deaths.

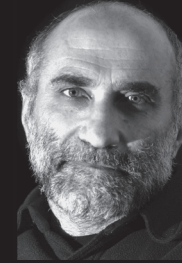
She insisted that girls throughout the country should avoid these "marriage camps" and continue their education. Though several families said that a tribal chief with five sons had no right to teach them how to raise girls, she continued her fight. She banned the marriage camps in her region, and convinced the chiefs of fifty tribes to abandon traditions that encouraged early marriage. In 2015 she dismissed four regional tribal chiefs who continued the practice of child marriage despite the change of national law on the issue, and forbade their return to duty until they agreed to obey the law.

She continued her work, speaking with various NGOs as well as meeting one-on-one with members of her tribe, mothers, teachers and religious leaders. She has successfully had early marriage prohibited in the country's family law. Thus far she has 850 child marriages annulled, allowing child brides and husbands to continue their educations.

This woman tribal chief working for children's human and educational rights is also striving to overcome the economic difficulties that lead to early marriages. She is having a fund created to pay the tuition for daughters of poor families, and encouraging efforts to strengthen children's bonds to school life.

2009-2015
ÖDÜL SAHİPLERİ
AWARD WINNERS

Türkiyeli gazeteci Alper Görmüş 1970'li yıllarda başladığı ve çeşitli süreli yayınlarda muhabir, editör ve genel yayın yönetmeni olarak sürdürdüğü meslek hayatında, askerî darbe girişimlerinin kamuoyu tarafından mahkûm edilmesine katkıda bulunarak, sivil değerlerin öne çıktığı bir dönemin mimarları arasında yer aldı. Ülkesini aydınlatan bir gazeteci ve yazar olarak, daha şeffaf, daha demokratik bir Türkiye için cesur ve kararlı bir şekilde mücadele veriyor.

Turkish journalist Alper Görmüş during the course of his career, which began in 1970 and has included positions as reporter, editor and general director of publication at various periodicals, Alper Görmüş has contributed to public condemnation of military coup attempts and thus been among the architects of a period in which civil values came to the forefront. A journalist and writer enlightening his country, he fights courageously and determinedly for a more transparent and democratic Turkey.

ALPER GÖRMÜŞ

2009

AMIRA HASS

İsraili gazeteci Amira Hass meslek hayatına Ha'aretz gazetesinde başladı. 1993 yılında Gazze'ye yerleşti ve Filistin'de, Filistinlilerle birlikte yaşamaya başlayan ilk İsraili gazeteci oldu. Dünya kamuoyu onu cesareti kadar, tavizsiz profesyonelliği ve halkın bilgi edinme hakkını savunma konusundaki kararlılığıyla tanıdı. Hass, İsrail'in resmî politikalarına karşı yaptığı cesur haberlerle, en doğru ve güvenilir kaynaklardan biri olarak, bölgede süregelen insan hakları ihlallerine dünya çapında dikkat çekiyor.

Israeli journalist Amira Hass began her career at Ha'aretz. In 1993 she settled in Gaza and became the first Israeli journalist to live in Palestine, together with the Palestinians. She has been recognized throughout the world, not only for her courage but also for her uncompromising professionalism and single-minded defense of the public's right to acquire information. With her brave stance against official Israeli policies, Hass is world renowned as one of the most honest and trustworthy sources, bringing the continuing human rights violations in the region into the public eye.

İspanyol savcı Baltasar Garzón İspanya Ulusal Mahkemesi'nde organize suçlar, terör, uyuşturucu trafiği, suçluların ülkeye iadesi, sahtecilik, yolsuzluk, İspanyolların İspanya dışında işledikleri soykırım ve işkence gibi suçları soruşturdu. 1998'de, o sırada İngiltere'de bulunan Şilili cunta lideri Pinochet hakkında, 'İspanyol vatandaşlarını işkenceden geçirtmek ve öldürtmek' suçundan uluslararası tutuklama emri çıkararak, insanlık suçu işleyenlere, dokunulmazlıklarının bir sınırı olduğunu gösterdi. Garzón, evrensel yargı kurallarını gözeterek, hem ülkesindeki, hem de yurtdışındaki adaletsizliklere karşı savaşıyor.

Spanish prosecutor Baltasar Garzón urged the Spanish National Court to investigate issues such as organized crime, terror, narcotics trafficking, the return of criminals to the country, fraud, corruption, and genocide and torture committed by Spanish citizens outside Spain. Securing an international arrest order in 1998 against Chilean junta leader Augusto Pinochet, who was in England at the time, for having

Spanish citizens tortured and killed, he showed that immunity had limits for committers of crimes against humanity. Observing the rules of universal justice, Garzón fights against injustice at home and abroad.

BALTHASAR GARZÓN

2010

TÜRKİYE VİCDANİ RET HAREKETİ
CONSCIENTIOUS OBJECTION MOVEMENT - TURKEY

Türkiye Vicdanî Ret Hareketi Aralık 1989 ve Şubat 1990'da iki gencin, Tayfun Gönül ve Vedat Zencir'in, Sokak dergisi aracılığıyla, askerliği reddettiklerini duyurularıyla doğdu. Her türlü baskı ve saldırıya rağmen Türkiye'deki militarist yapıyla on yıllardır mücadele eden bu hareket, her geçen gün büyüyerek, resmî ideolojiyi zorlamaya devam ediyor. "Öldürmücez, ölmücez, kimsenin askeri olmıcaz" sloganından hareketle ellerine silah almayı reddeden bu insanlar, savaşın ve şiddetin olmadığı bir dünya hayal ediyor.

The Turkish Conscientious Objection Movement was born in December 1989 and February 1990 when two young men, Tayfun Gönül and Vedat Zencir, announced their conscientious objection to army service in Sokak magazine. Struggling with Turkey's militarist structure for decades despite all manner of oppression and attacks, the movement continues to grow steadily and challenge the official ideology. Refusing to take up arms with the slogan "We will not kill, we will not die, will be nobody's soldier," they dream of a world free of war and violence.

Türkiyeli gazeteci ve yazar Ahmet Altan hâkim ideolojiye ters düşen görüşleri ve yazıları nedeniyle pek çok kez yargılandı, mahkûm oldu, çalıştığı medya kurumlarından ayrılmak zorunda kaldı. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan bugüne süregelen askerî vesayet meselesini gündeme taşıyarak, askerî otoritenin kırılması ve sorgulanması ve demokrasinin daha sağlam bir temel kazanması için çalıştı. Baskılara ve tehditlere rağmen, idealleri uğruna mücadele etmeyi sürdürüyor.

Turkish journalist and author Ahmet Altan has been tried and prosecuted many times because of his views and writings contrary to the ruling ideology, and forced to leave the media institutions where he was employed. Bringing up the issue of 'military stewardship' which has continued since the founding of the Turkish Republic, he has

encouraged questioning and dissolution of military authority in order that democracy might gain a more stable foundation. Despite oppression and threats, he continues to fight for his ideals.

AHMET ALTAN

2011

LYDIA CACHO

Meksikalı gazeteci ve yazar Lydia Cacho organize suçlar, insan ve uyuşturucu ticareti, şiddet ve resmî kurumlardaki yolsuzluklar üzerine çalışıyor, makaleler ve kitaplar yazıyor. Kadın hakları savunuculuğu alanında da uzmanlaşan Cacho, kurduğu Tam Destek Merkezi'nde, cinsel istismar ve şiddet mağduru kadın ve çocuklara destek sağlıyor. Aldığı tehditlere rağmen, özgürlüğe, insana, eşitliğe inanıyor; bunun için mücadele ediyor ve cesaretiyle çığır açmaya devam ediyor.

Mexican journalist and author Lydia Cacho studies and writes books and articles on organized crime, human and drug trafficking, violence, and corruption in official institutions. Also an expert in the defense of women's rights, Cacho supports women and children who have been victims of sexual abuse and violence through the Integrated Service Center for Women which she founded. Despite threats, she believes in freedom, humanity and equality; she fights for these values and bravely continues her groundbreaking work.

Türkiyeli sosyolog ve yazar İsmail Beşikçi Türkiye'de 'Kürt' kelimesinin özgürce kullanılmadığı, Kürt halkının varlığı bile kabul edilmediği bir dönemde, resmî ideolojiyi karşısına alarak, Kürt sorununun toplumsal ve siyasi niteliğini anlamaya çalıştı; bu konuda araştırmalar yaptı, kitaplar yazdı. 36 kitabından 32'si Türkiye sınırları içinde çeşitli yasaklarla karşılaştı. İşkence ve kötü muameleye maruz kalmasına, yaşamının uzun bir bölümünü hapiste ve tehdit altında geçirmesine rağmen sözünü sakınmıyor, çalışmaktan vazgeçmiyor.

Turkish sociologist and author İsmail Beşikçi During a time when the word "Kurd" could not be used freely in Turkey and even the existence of the Kurdish people was not accepted, İsmail Beşikçi went against the official ideology and strove to understand the social and political dimensions of the Kurdish problem, researching and writing books on the subject. Of his thirty-six books, thirty-two encountered various prohibitions within Turkey. Despite torture, abuse, long jail terms and threats, he refuses to be silent or abandon his work.

İSMAİL BEŞİKÇİ

2012

ULUSLARARASI "MEMORIAL" TOPLULUĞU
THE INTERNATIONAL "MEMORIAL" SOCIETY

Gürcistan Uluslararası 'Memorial' Topluluğu 1989'da, ölümle sonuçlanan bir polis baskınına verilen tepkiler içinden doğdu; 1991'de insan hakları çalışmaları alanında kurumsallaşarak, devlet terörü hakkında sistematik kanıt toplama çalışmalarına başladı ve Sovyet hükümetinin örtbas etmeye çalıştığı suçları ortaya çıkardı. Topluluk, süregelen insan hakları ihlallerine de dikkat çekerek, bunlara karşı mücadele edenlere ilham ve cesaret veriyor.

The International Memorial Society was born in Georgia in 1989 following outrage at a police raid that led to deaths. Formalization of human rights efforts in 1991 led to systematic collection of evidence of state terror, revealing crimes that the Soviet government had attempted to conceal. Bringing attention to continuing human rights violations, the Society inspires and encourages those working to stop them.

Türkiye'den Cumartesi Anneleri/ İnsanları Hasan Ocak'ın cansız bedeninin kimsesizler mezarlığında bulunmasından kısa bir süre sonra, Mayıs 1995'te, bir grup kadının, gözaltında kaybolanların bulunması ve sorumluların ortaya çıkarılıp yargılanması talebiyle, bir cumartesi günü Galatasaray Lisesi'nin önünde oturmasıyla doğdu. Bu eylem, Türkiye'nin en uzun süren ve en güçlü sivil itaatsizlik eylemi olarak 21 yıldır devam ediyor. Yıllardır durmaksızın, gözaltında kaybedilen yakınlarını arayan, onların hiç değilse bir mezara sahip olmasını isteyen Cumartesi Anneleri/İnsanları, Türkiye'nin insan hakları tarihinde çok önemli bir yer tutuyor.

Turkey's Saturday Mothers/ People In May 1995, shortly after the body of Hasan Ocak was found in an anonymous grave, a group of women held a sit-in in front of Galatasaray High School, demanding that people who had been forcibly disappeared while in custody be found, and the perpetrators brought to justice. Held every week for 21 years, it is

Turkey's longest continuing act of civil disobedience. Searching for years for their lost loved ones and demanding at least a grave for them, the Saturday Mothers/People hold a paramount place in Turkey's human rights history.

CUMARTESİ ANNELERİ / İNSANLARI
SATURDAY MOTHERS / PEOPLE

2013

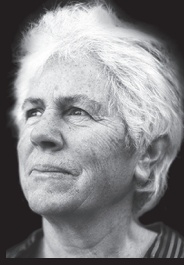
NATAŠA KANDIĆ

Sırbistanlı aktivist ve avukat Nataša Kandić 1990'larda Yugoslavya'da işlenen savaş suçlarını, çatışmalar başladığı andan itibaren belgeledi. 1992'de, eski Yugoslavya topraklarında silahlı çatışmalar sırasında yaşanan kitlesel insan hakları ihlallerini belgelemek amacıyla, Belgrad'daki İnsanî Hukuk Merkezi'ni kurdu. Savaş sırasında yaşanan vahşeti ve gerçekleri ortaya çıkarmak için yürüttüğü çalışmalar, ülkesi Sırbistan'da, hem yönetici sınıfın hem de milliyetçi grupların tepkisini çekerken, uluslararası camiada takdirle karşılandı. En zor şartlarda bile gerçekleri araştırmaktan vazgeçmeyen Kandić, savaşın yaralarının sarılması için mücadele etmeye devam ediyor.

Serbian activist and lawyer Nataša Kandić began documenting Yugoslavia's war crimes from the moment the fighting began in 1990. In 1992 she formed the Human Rights Center in Belgrade in order to document the widespread human rights violations during the battles in former Yugoslavia. Her work to expose the realities and savagery of war provoked an angry response from the ruling class as well as nationalist groups, but drew international praise. Persevering even under the harshest conditions, Kandić continues her struggle to bind the wounds of war.

İngiltereli aktivist Angie Zelter nükleer silahların ve kitle imha silahlarının yok edilmesi için mücadele veriyor. Başlattığı kampanyalarla, birçok ülkede çok sayıda insanı, nükleer silahları engellemek üzere hükümetlere karşı harekete geçirmeyi başardı. 1990'ların ortalarından beri 100 defadan fazla gözaltına alındı; bu gözaltılar, nükleer silahsızlanma hakkında kamusal bir farkındalık oluşmasında ve medyanın konuya ilgi göstermesinde etkili oldu. Zelter, hukuki ve şiddet karşıtı yöntemler kullanarak, barışçıl bir dünya kurmak için çabalıyor.

English activist Angie Zelter fights for the destruction of weapons of mass destruction. With her campaigns, she has encouraged many people in several countries to act against their governments in the name of nuclear disarmament. Since the mid-1990s she has been arrested more than 100 times; these arrests have been effective in creating public awareness in the area of nuclear disarmament and encouraging media interest on the subject. She continues to use legal and nonviolent means for world peace.

ANGIE ZELTER

2014

ŞEBNEM KORUR FİNCANCI

Türkiyeli adli tıp uzmanı ve aktivist Şebnem Korur Fincancı meslekî hayatını işkenceyle mücadeleye adayıp Türkiye'nin bu konudaki kilometre taşlarından biri oldu. Cezaevlerindeki hasta tutukluların sorunlarını gündeme taşıdı, Adli Tıp Kurumu'nun bağımsızlığı için mücadele etti ve gözaltında yapılan işkenceleri tespit etti. Türkiye İnsan Hakları Vakfı'nın başkanlığını yürüten Fincancı, devletten gelen tüm baskılara rağmen işkenceyle mücadeleden ve gerçekleri söylemekten vazgeçmiyor, Türkiye'de ve dünyada işlenen insanlık suçlarının takipçisi oluyor.

Turkish forensic medicine specialist and activist Şebnem Korur Fincancı has devoted her professional life to combatting torture, and become a pioneer in this field in Turkey. She has publicized the problems faced by sick prisoners, fought to preserve the independence of Turkey's Institute of Forensic Medicine, and determined torture of prisoners. Serving as president of the Turkish Human Rights Foundation, Fincancı persists in fighting torture, telling the truth and monitoring crimes against humanity worldwide despite state pressure.

Türkiye'den KAOS GL homofiden, transfobiden ve cinsiyetçilikten arınmış bir dünya için çalışıyor. Türkiye'de tüzel kişilik kazanabilen ilk LGBT derneği olarak, yayımladığı dergiler, düzenlediği etkinlikler, forumlar ve yürüyüşlerle, LGBT'lerin sesi oluyor, Türkiye'de ve dünyada insan hakları mücadelesine katkıda bulunuyor. "Eşcinsellerin kurtuluşu heteroseksüelleri de özgürleştirecektir" ilkesinden hareketle, her türlü nefret suçuna ve ayrımcılığa karşı, inatla, bir arada yaşamanın önemini savunuyor.

KAOS GL from Turkey works for a world free of homophobia, transphobia and sexism. The first LGBT association to achieve legal status in Turkey, it provides a voice for LGBT individuals through its magazines, events, forms and marches, and contributes to the struggle for human rights in Turkey and the world. Working with the principle that "The liberation of gays will liberate heterosexuals as well," it stresses the importance of fighting together persistently against all form of hate crime and discrimination.

KAOS GL

2015

SAMAR BADAWI

Suudi Arabistanlı Samar Badawi insan hakları mücadelesine, kendisine 15 yıl boyunca fiziksel istismarda bulunan babasını mahkemeye vererek başladı. O tarihten bu yana, kadınları erkeklerin vesayeti altına alan yasalara, yine hukuki yollarla karşı çıkarak, Suudi kadınların özgürleşme mücadelesine katkıda bulunuyor. Aldığı tehditlere, seyahat yasağına ve yurttaşlık hakkı sınırlamalarına rağmen insan hakları mücadelesinde ısrar ederek, her türlü cinsiyetçi ve ataerkil vesayete karşı, bizatihi kadınların iradesinin sesi oluyor.

Samar Badawi from Saudi Arabia began her struggle for human rights with a lawsuit against her father, who had abused her physically for fifteen years. Since then she has contributed to the liberation of Saudi women, using legal means to oppose laws that place women under male guardianship. Despite threats, a travel ban and limitations of her rights as a citizen, she has continued her human rights struggle, serving as a voice for women against all forms of sexism and patriarchal oppression.

2016 ULUSLARARASI HRANT DINK ÖDÜLÜ KOMİTESİ
2016 INTERNATIONAL HRANT DINK AWARD COMMITTEE

Ahmet İnsel
ÖDÜL KOMİTESİ BAŞKANI
CHAIRMAN - AWARD COMMITTEE

Rana Zincir Celal

Delal Dink

Ayşe Kadioğlu

Çiğdem Mater

Nora Mıldanoğlu Kayaer

Zeynep Taşkın

Zeynep Sungur

KOORDİNATÖR
COORDINATOR

www.hrantdinkodulu.org
www.hrantdinkaward.org

TEŞEKKÜR EDERİZ
WITH SPECIAL THANKS TO

T.C. Kültür ve Turizm
Bakanlığı

Lütfi Kırdar Uluslararası
Kongre ve Sergi Sarayı

KONSEPT / TASARIM
CONCEPT / DESIGN

Bülent Erkmen, BEK

ÖDÜL HEYKELCİĞİ TASARIMI
AWARD STATUE DESIGN

Erdağ Aksel

Tan Mavitan

ÖDÜL MÜZİĞİ
AWARD MUSIC

Arto Tunçboyacıyan

ÖDÜL FİLMLERİ KONSEPT
AWARD FILMS CONCEPT

Ümit Kivanç

ÖDÜL FİLMLERİ KURGU
AWARD FILMS EDITING

Cenk Acar

Emin Akpınar

Eceworx

Deniz Şiar Bozkut

İ.Olgu Demir

Selda Taşkın

EDİTÖR
EDITOR

Altuğ Yılmaz

METİN ÇEVİRİLERİ
TRANSLATION

Bob Beer

SİMULTANE TERCÜME
SIMULTANEOUS INTERPRETATION

Lexicon Conference

Interpreters

TEKNİK DESTEK / EKİPMAN
TECHNICAL SUPPORT / EQUIPMENT

Spectrum Gösteri

Teknolojileri

WEB / MULTIMEDIA

Sinaps İletişim

GÖRÜNTÜ KAYIT / CANLI YAYIN
DIGITAL RECORDING / ONLINE
BROADCASTING

Yaratıcı Filmler

BASKI
PRINTING

MAS Matbaa

HALKLA İLİŞKİLER
PUBLIC RELATIONS

A&B İletişim A.Ş.

PRODÜKSİYON
PRODUCTION

İzlem Oktay

Mahir Yıldız

Turan Tayar

Umut Kurç

SAHNE PERFORMANSI
STAGE PERFORMANCE

Mehmet Erdem

Alper Atakan

Bajar

İstanbul Mosaic Oriental Choir

SUNUCU
HOST

Ece Dizdar

SESLENDİRME
VOICE-OVER

Mahir Günşiray

DESTEKÇİLER
SUPPORTERS

Aravni & Manoug Pamokdjian

Democracy & Media Foundation

Heinrich Böll Stiftung Derneği

İstanbul Politikalar Merkezi

Muscari Association

VE TÜM

GÖNÜLLÜLERİMİZE...

AND ALL OUR

VOLUNTEERS...

ULUSLARARASI
HRANT
DİNK
ÖDÜLÜ
ՄԻՋԱԳՈՎԱՅԻՆ
ՀՈՒՆԴ
ՏԻՄԲ
ՄԻՋԱՆԿ
INTERNATIONAL
HRANT
DINK
AWARD

2016